

ده مامك. . به ختيار محمه د

استی تا ه، زړر تا ه؛ به یه خه لك لای ده ترسین و لای هه دین. استی شمشیره، ده مامك و در لوت لوت ده كا. ئمهش (له كمه گه ته قلیدییه كاندا) چونكه ناتوانین به به ده مامك و به به در بین، به یه لای ده ترسین و له بهری هه دین.

به قسه خشه و ئاسانه باسی استی بکه یت و به لای استی و استگی یی وهان و وهان و به شان و با یاندا هه بدهی؛ به ام به کردار استگی بین، ئهوا شتکی یه کجار سهخته؛ شمشیره که یه، که ده مامكه ئهستووره که لوت لوت ده كا و ووی استه قینهی خت به به درده خا. ئایا ت ده توانی خت بیت و ئه ده مامكه ئهستووره له مژینه و كک نینه به له خت دابما یی، که هر له مندا پییه وه كمه گه به یی دروست کردووی و له وخساری کردووی و که سایه تی استه قینه تی پ شاردووه ته وه؟

ئم ده مامكه به چه مکه فریدییه که یی بریتییه له منی با و له به ها و داب و نه ریتی باوی كمه گه، که پمان ده ئمه خمان نه بین، به كو ئهوانی دیکه بین. استییه که یی ئمه هم ده به خمان بین و هم ئهوانی دیکهش بین. ئازادی و استگی یی من به ندن بهم هاو كك شه یه وه؛ هاو كك شهی داننان به ئازادی و به زگرته وه. من زری ت ده گرم و ئازادیت ده پارم، ت ش همان شت له گه مندا بکه؛ ئمه (ئم هاو كك شه ئاسانه - قورسه) به خته وهری به هه موومان ده به خش. ئه وسا که ش پویست ناکا، که ئمه شت له یه کدی بشارینه وه و در له گه یه کدیدا بکه ین و ده مامك به یه به کار به نین و له ده رکه وتنی که سایه تی استه قینهی خمان بترسین. لهو كمه گانه یی، که ئازادی (ئازادییه کانی) تدا به رقه رار نییه، ده مامكه کانیش زړر ده بن و استی و استگی ییش ئهستم و ده گمن ده بن؛ ئمه (ئم دیارده یه، دیارده یی دوو ووی و ده مامکداریی) هه موو ئاستی کی ژیا نی تاك و كمه گه ده گرته وه؛ سیاسی، كمه هایه تی، ئابووری، کارگزی، شنبیری. تاد.

به ختيار محمه د